

Heti üzenet 2017 Október 02.

Krisztus Jó illata vagyunk

És oltárt építé Noé az Úrnak, és vőn minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, és áldozék égőáldozattal az oltáron. És megérezé az Úr a kedves illatot, és monda az Úr az ő szívében: Nem átkozom meg többé a földet az emberért, mert az ember szívének gondolatja gonosz az ő ifjúságától fogva; és többé nem vesztém el mind az élő állatot, mint cselekedtem. Ennekutánna míg a föld léssen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek. (1Mózes 8:20-22)

Itt úgy olvashatjuk, hogy Noé miután megmentette az egész ökológiát a pusztulástól, hálából oltárt épített az Úrnak: égő áldozatot mutatott be Neki. Igen, égő áldozatot. Igen, a megmentett állatokból. Döbbenetes. Ez számomra arra enged következtetni, hogy Noé hitt a teremtő Istenben, aki képes mindent újra teremteni. Számára így volt lehetséges kifejezni a háláját megmenekülésükért, és ez a hála mint jó illat jutott fel Istenhez.

Aztán (Jézus) leült a persely ellenében és figyelte, hogy a tömeg hogyan dobja pénzét a perselybe. Sok gazdag sokat vetett. Majd jött egy szegény özvegy, és két fillért dobott, azaz egy negyed pénzt. Magához szólította tanítványait és így szólt hozzájuk: „Bizony azt mondom nektek, hogy ez a szegény özvegy mindazoknál többet vetett, akik a perselybe dobtak. Mert mindenki a feleslegéből vetett, de ez a maga szűkösségéből mindenét bedobta, amije volt, még a betevő falatját is. (Mk 12:41-44 Csia ford.)

Jézus látta ezt az özvegy asszonyt, és nyilvánosan méltatta is. A tanítványokat tanította a példáján keresztül.

Az özvegy asszonynak ez a hatalmas áldozata szintén mint jó illat szállt fel Istenhez. Mert oda szentelte a megélhetését, a jövőjét, az egész vagyonát. (Bár az ige nem írja, én mégis hiszem, hogy ennek az özvegyasszonynak mennyei kijelentése volt arról, hogy a mennyben korlátlan ellátás van a számára, és úgy adta oda mindenét.)

Jelen esetben a hangsúly az, hogy mi odaszentelt életünkön van, (mely különböző, nem feltétlenül szélsőséges cselekedetekben kell megnyilvánulnia...) Szélsőséges tetteket csakis atombiztos kijelentés alapján vigyünk végbe, nehogy buzgóságunk anyagi vagy bármilyen más katasztrófa sodorjon minket! A lényeg, hogy ha kijelentésünk van, legyen bármilyen apró tett jó illat Isten színe előtt. Sőt a pusztaság létezésünk is!

Isten az, aki rajtunk keresztül mindenhol érzékelhetővé teszi az emberek számára, hogy ő kicsoda és milyen. Ez a felismerés pedig úgy terjed, mint egy drága parfüm édes illata. Mert mi valóban olyanok vagyunk, mint a Krisztustól Istenhez felszálló füstölőszer jó illata. Ezt pedig azok is érzik, akik a megmenekülés felé haladnak, és azok is, akik el fognak veszni. (2Kor 2:14-15 EFO)

Nekünk már nem kell bárányokat, meg mindenféle más állatot áldozni, de folyamatosan átadott életünk mint a menny, mint Krisztus tiszta aromája árad szét a világban.

Ugyanakkor meggyőződésem, hogy bálványimádó keresztények nem a Krisztus illatát fogják magukból párolgatni.

Isten különböző egy, a kenetektől áradó Egyházat akar a Fia elé állítani.

Gondoljunk csak Eszter királynéra, akit 6-6 hónapon át ápoltak mindenféle balzsamokkal, meg szépítő szerekkel mielőtt a királyhoz járulhatott volna. Bennünket is kenne, kezelnie kell a Szent Szellemnek, hogy a lényünk a számtalan kenet illatát áraszsa. Hogyan lehetséges ez?

Először is ez egy egész életen át tartó folyamat.

Az egyik feltétele, az Isten imádata mely a legfontosabb motivációnk kell hogy legyen ebben az életben, hogy szeretjük az Urat. Noé első megmozdulása az áldozat volt miután megmenekült. Az oltár és az áldozat. Akárcsak az özvegyasszony esetében a vagyonának közlése. De...

ha szét is osztom minden vagyonomat és ha odaadom a testemet, hogy megégessék, de szeretet nincs bennem, semmit sem használ. (1Kor 13:3 Vida Sándor ford.)

A másik, ahogy a Róma 12-ben olvassuk is, az egész életünk, életvitelünk odaszentelése.

Esengek hozzátok, testvéreim, hogy testeteket az isteni irgalmasságon keresztül állítsátok oda élő, szent, Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti istentiszteleti szolgálatotok, mely az Igének megfelel. Ne idomuljatok ehhez a korhoz, hanem megújult értelemmel alakuljatok át, hogy azt próbálgassátok, hogy mi az Isten jó, kedves és tökéletes akarata. (Róma 12:1-2 Csia ford.)

Isten irgalmára hivatkozva kérlek benneteket testvéreim, hogy adjátok oda magatokat Istennek! Ez olyan, mintha élő áldozatot vinnétek Istennek, amely kedves a számára, és egyedül csak az övé. Ez az, amivel méltóan, igazán és szellemi módon tisztelitek Istent. Ne alkalmazkodjatok a jelenlegi korszak életformájához! Ellenkezőleg, újítsátok meg az egész gondolkodásotokat, és így gyökeresen változzatok meg! Akkor lesztek képesek megérteni és elfogadni, amit Isten akar: ami jó, ami neki tetszik, és ami tökéletes. Ezekre igyekezzetek! (Róma 12:1-2 EFO)

Tehát, az ily módon (igei módon) átadott életünk istentisztelet. Átadjuk az életünket, mi pedig Krisztus életéből részesedhetünk. Krisztus teljességéből. Ez nem csak vasárnaponként kell hogy megtörténjen, hanem minden áldott nap. Így módon kenetekből részesedhetünk. A szellemi istentiszteletünk pedig, mint jó illat árad fel az élő Istenhez.

Isten akarata a kenetes Egyház, mely egyre inkább megismeri Krisztus teljességét, odaszentelt életén keresztül. A mai egyháznak szintén áldozatot bemutató egyháznak kell lennie, mely bárányok helyett önmagát helyezi oltárra, mint élő áldozatot az engedelmissége révén.

Az ószövetségi illat áldozat oltárán a fűszerek átalakultak, és valami egészen csodálatos jött létre.

Odszentelődésünk oltárán ma is egy új jön létre, az "Új Teremtés". életünk krisztusivá alakul át az egész világ szeme láttára.

Tergulicza Eszter